

цълия отрядъ щъше да положи коститъ си за освобождението на България съ съзнание, че си е испълнилъ свете своя дългъ.

Очевидно, че тези размишления не можаха да навъватъ сънъ, напротивъ, пъдяха го. За туй и късата августовска нощъ ни се показа безкрайно дълга.

11 Августъ, Четвъртакъ. До разсъмнуване имаше още около 2 часа, когато повърената ми команда охотници, състояща отъ 18 човека най-добри стрѣлци отъ 1 и 3 роти, тихо излѣзе отъ сборния пунктъ и, още по тихо, съ най-голъма прѣдпазливостъ, пристигна на опредѣленото място. По нейдѣ, командата трѣбаше пълзишката да минава открититѣ мяста. Щомъ тя пристигна на мястото, расказа ѝ се мясторасположението отъ тази страна на турските стрѣлци, разстоянието, което ни дѣлеше отъ тѣхъ и, понеже цѣльта на командата не бѣше да се удържи на заетата позиция, а само да накаже Арапина и другаритѣ му, показа се и пътя и начина за отстѫплението. Слѣдъ това командата се расположи задъ най-удобнитѣ прикрития — дървета и трапчинки, и, съ усиленно биение на сърдцата си, чакаше разсъмнуването. Тъй като тази позиция, на която се намираха охотниците, бѣше прѣдъ ложементитѣ на 1-ва рота, то за прѣприетото отъ командата нападение бѣше съобщено своееврѣменно на опълченцитѣ отъ казанитѣ ложементи. Освѣнъ това, даде се заповѣдъ на опълченцитѣ отъ най-ближния до противника ложементъ, да откриятъ стрѣлба съ залпове противъ Турцитѣ, ако би тѣ въ голъмо число се хвърлятъ върху охотниците. Най-насетнѣ, съобщи се и на 2-ра дружина, покрай лъвия флангъ на която командата щъше да остане, за да не би да я приематъ за непрителска и откриятъ по нея огънь.

Най-послѣ, се разсъмна. Неприятелските часови се виждаха. Скоро се показваха нѣколко стрѣлци, които се расположиха по камънациите. Изви се търкало димъ, раздаде се вистрѣлъ и слѣдъ него втори, трети и т. н. Нашитѣ отъ ложемента също пустнаха нѣколко вистрѣла, както бѣше заповѣдано.